

Pieśni Sługi Cierpiącego Jahwe

Pierwsza pieśń Sługi Pańskiego (Iz 42,1-7)

1 Oto mój Sługa, którego podtrzymuję.
Wybrany mój, w którym mam upodobanie.
Sprawiłem, że Duch mój na Nim spoczął;
On przyniesie narodom Prawo.

2 Nie będzie wołał ni podnosił głosu,
nie da słyszeć krzyku swego na dworze.

3 Nie złamie trzciny nadłamanej,
nie zagasi knotka o nikłym płomyku.
On niezachwianie przyniesie Prawo.

4 Nie zniechęci się ani nie załamie,
aż utrwali Prawo na ziemi,
a Jego pouczenia wyczekują wyspy.

5 Tak mówi Pan Bóg,
który stworzył i rozpiął niebo,
rozpostarł ziemię wraz z jej plonami,
dał ludziom na niej dech ożywczy
i tchnienie tym, co po niej chodzą.

6 «Ja, Pan, powołałem Cię słusznie,
ująłem Cię za rękę i ukształtowałem,
ustanowiłem Cię przymierzem dla ludzi,
światłością dla narodów,

7 abyś otworzył oczy niewidomym,
ażebyś z zamknięcia wypuścił jeńców,
z więzienia tych, co mieszkają w ciemności.

Druga pieśń Sługi Pańskiego (Iz 49,1-6)

1 Wyspy, posłuchajcie Mnie!

Ludy najdalsze, uważajcie!

Powołał Mnie Pan już z łona mej matki,
od jej wnętrzości wspomniał moje imię.

2 Oстрыm mieczem uczynił me usta,
w cieniu swej ręki Mnie ukrył.

Uczynił ze mnie strzałę zaostrzoną,
utał mnie w swoim kołczanie.

3 I rzekł mi: «Tyś Sługą moim, <Izraelu>,
w tobie się rozstawię».

4 Ja zaś mówiłem: Próżno się trudziłem,
na darmo i na nic zużyłem me siły.

Lecz moje prawo jest u Pana
i moja nagroda u Boga mego.

5b Wstawiłem się w oczach Pana,
Bóg mój stał się moją siłą.

5a teraz przemówił Pan,
który mnie ukształtował od urodzenia
na swego Sługę,
bym nawrócił do Niego Jakuba
i zgromadził Mu Izraela.

6 A mówił: «To zbyt mało, iż jesteś Mi Sługą
dla podźwignięcia pokoleń Jakuba
i sprowadzenia ocalałych z Izraela!
Ustanowię cię światłością dla pogan,
aby moje zbawienie dotarło
aż do krańców ziemi».

Trzecia pieśń Sługi Pańskiego (Iz 50,4-9)

4 Pan Bóg Mnie obdarzył
językiem wymownym,
bym umiał przyjść z pomocą
strudzonemu, przez słowo krzepiące.
Każdego rana pobudza me ucho,
bym słuchał jak uczniowie.

5 Pan Bóg otworzył Mi ucho,
a Ja się nie oparłem
ani się cofnąłem.

6 Podałem grzbiet mój bijącym
i policzki moje rwącym Mi brodę.
Nie zasłoniłem mojej twarzy
przed zniewagami i opluciem.

7 Pan Bóg Mnie wspomaga,
dlatego jestem nieczuły na obelgi,
dlatego uczyniłem twarz moją jak gład
i wiem, że wstydu nie doznam.

8 Blisko jest Ten, który Mnie uniewinni.
Kto się odważy toczyć spór ze Mną?
Wystąpmy razem!

Kto jest moim oskarżycielem?
Niech się zbliży do Mnie!

9 Oto Pan Bóg Mnie wspomaga.
Któż Mnie potępi?
Wszyscy razem pójdą w strzepy jak odzież,
mól ich zgryzie.

Czwarta pieśń Sługi Pańskiego (Iz 52,13 - 53,12)

52,13 Oto się powiedzie mojemu Słudze,
wybije się, wywyższy i wyrośnie bardzo.

14 Jak wielu osłupiało na Jego widok -
- tak nieludzko został oszpecony Jego wygląd
i postać Jego była niepodobna do ludzi -

15 tak mnogie narody się zdumieją,
królowie zamkną przed Nim usta,
bo ujrzą coś, czego im nigdy nie opowiadano,
i pojmą coś niesłychanego.

53,1 Któż uwierzy temu, cośmy usłyszeli?
na kimże się ramię Pańskie objawiło?

2 On wyrósł przed nami jak młode drzewo
i jakby korzeń z wyschniętej ziemi.
Nie miał On wdzięku ani też blasku,
aby na Niego popatrzeć,
ani wyglądu, by się nam podobał.

3 Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi,
Mąż boleści, oswojony z cierpieniem,
jak ktoś, przed kim się twarze zakrywa,
wzgardzony tak, iż mieliśmy Go za nic.

4 Lecz On się obarczył naszym cierpieniem,
On dźwigał nasze boleści,
a myśmy Go za skazańca uznali,
chłostanego przez Boga i zdeptanego.

5 Lecz On był przebity za nasze grzechy,
zdruzgotany za nasze winy.
Spadła Nań chłosta zbawienna dla nas,
a w Jego ranach jest nasze zdrowie.

6 Wszyscyśmy pobłędzili jak owce,
każdy z nas się obrócił ku własnej drodze,
a Pan zwałił na Niego
winy nas wszystkich.

7 Dręczono Go, lecz sam się dał gnębić,
nawet nie otworzył ust swoich.
Jak baranek na rzeź prowadzony,
jak owca niema wobec strzygących ją,
tak On nie otworzył ust swoich.

8 Po udręce i sądzie został usunięty;
a kto się przejmuje Jego losem?
Tak! Zgładzono Go z krainy żyjących;
za grzechy mego ludu został zbity na śmierć.

9 Grób Mu wyznaczono między bezbożnymi,
i w śmierci swej był [na równi] z bogaczem,
choć nikomu nie wyrządził krzywdy
i w Jego ustach kłamstwo nie powstało.

10 Spodobało się Panu zmiążyć Go cierpieniem.
Jeśli On wyda swe życie na ofiarę za grzechy,
ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży,
a wola Pańska spełni się przez Niego.

11 Po udrękach swej duszy,
ujrzy światło i nim się nasyci.
Zacny mój Sługa usprawiedliwi wielu,
ich nieprawości On sam dźwigać będzie.

12 Dlatego w nagrodę przydzielę Mu tłumy,
i posiadzie możnych jako zdobycz,
za to, że Siebie na śmierć ofiarował
i policzony został pomiędzy przestępców.
A On poniósł grzechy wielu,
i oręduje za przestępcami.